

Dol en el món de la música

L'escena musical catalana recorda la figura i l'obra de David Bowie

Adrià Puntí-, Santi Balmes (**Love of Lesbian**), Jaume Pla (**Mazoni**) i Marc Ros (**Sidonie**) s'han alguns dels que aquí recorden **David Bowie** com una de les figures més llegendàries de la història universal del rock i de la cultura contemporània. Tal com diu Lluís Gavaldà (**Els Pets**): "Avui la pregunta és: hi ha algú a qui no li agradi **David Bowie**? Perquè hi ha tants Bowies com gustos de la gent. Això és el que el fa mític".

David Bowie. Foto: Xavier Mercadé

Adrià Puntí: "Si alguna cosa té **David Bowie** és que és multicolor, pluridisciplinari. Jo en tinc referents musicals, cinematogràfics, actorals, des de petit. De tota manera, jo crec que és una mort momentània; d'ell se'n pot esperar qualsevol cosa... Molta música d'ell m'ha estat referencial, però molta. I no només en el pla musical, sinó també de proposta artística. Pel·lícules com *El ansia* (1983), *Gigolo* (1981), *Yo, Cristina F* (1979)...; discos molt diversos i cançons com "Rock & Roll Suicide", "Five Years", "Life on Mars?"... No pararia mai de citar obra seva. Jo tinc gravades casolàment totes aquestes cançons seves, i "Changes", "Space Oddity", "Starman" i tantes altres.

Lluís Gavaldà (Els Pets): "Potser no sóc gaire objectiu, perquè durant una època vaig estar abduït per **David Bowie**, durant anys i d'una manera malaltissa. Tot va començar quan en el meu primer viatge a Anglaterra vaig veure un vinil amb la seva cara travessada per un raig vermell. Me'l vaig comprar, i des d'aleshores hi vaig ser addicte total. Fins al punt que me'n vaig comprar un pòster de mida real -si us he de donar un consell, no compreu mai un pòster de mida real, sobretot si torneu amb tren... fa de molt mal portar!-. Jo era dels que es disfressaven d'ell, en tenia les carpetes forrades a l'escola..., i avui quan ha marxat m'he adonat de la companyia que em feia, perquè tot i que no el vaig conèixer personalment, ha tingut importància en la teva vida. Per a mi **Bowie** musicalment té dos vessants: un d'icònic, de personatge amb presència que captiva, amb el seu continu canvi de *look*, era un tio magnètic, i l'altre vessant, estrictament musical, que sempre anava davant el vent, sempre per davant dels seus coetanis, sabia olorar la nova tendència abans que arribés. Avui la pregunta és: Hi ha algú a qui no li agradi **David Bowie**? Perquè hi ha tants Bowies com gustos de la gent. Això és el que el fa mític. Amb **Els Pets** no en tenim versions gravades, però sí que a les proves de so hem tocat molts cops 'Ziggy Stardust' o 'Five Years', perquè tenen els acords fàcils i llavors les sé tocar [somriu]. Amb el **Joan Reig** ens havíem fet un fart d'escoltar el disc *David Live*, un directe a Filadèlfia".

Santi Balmes (Love of Lesbian): "**David Bowie** ha estat un personatge amb una trajectòria polièdrica. Seria un error analitzar-lo només musicalment, perquè és tantes coses... Seria no fer-li justícia. Ell és tota una manera de pensar i d'enfrontar-se a l'art i a la cultura contemporània. Sabia potenciar el seu jo artístic d'una manera molt versàtil. M'ha acompanyat en moltíssims moments de la meua vida. Amb ell vaig viure el meu primer concert frustrat, a la gira *The Glass Spider Tour*: el vaig escoltar des de fora del Miniestadi perquè aleshores no tenia diners per pagar l'entrada. Més que destacar-ne un disc, **Bowie** em va captivar per cançons com 'Life on Mars?', 'Heroes' o 'Ashes to ashes', que em fascinava. També el videoclip de 'Blue Jean' va ser un terratrèmol mental per a mi. I el documental *Cracked Actor* (BBC, 1974) em sembla espectacular. També recordo el vinil d'*Aladdin Sane* (RCA, 1973) que tenien els meus cosins grans per casa, més enllà dels *singles*. Però la meua generació va escoltar el **Bowie** dels vuitanta primer: 'This is not America' em flipava, i va ser després que vam regular a escoltar el **Bowie** dels setanta. Els girs que feia per reinventar-se contínuament m'agradaven molt, fins i tot amb els

Tin Machine. Era impressionant com xupava de la literatura o de corrents filosòfiques i ho sintetitzava tot en cançons. No l'he versionat perquè sempre li he tingut molt de respecte. Les seves cançons són molt complexes harmònicament tot i que semblin fàcils, beuen del jazz i la música contemporània. Sí que el citem amb **Love of Lesbian** a dues cançons, 'Allí dónde solíamos gritar' ('...todos los versos de 'Heroes' con las faltas de un chaval...') i 'Si me dices Ben, yo digo Affleck' ('...Nuestras poses de Bowie sólo podrán triunfar...'). I amb **Gentle Music Man** vaig col·laborar en una versió de 'Quicksand'. Avui és curiós com s'ha reactivat un grup de whatsapp que tinc amb companys de 8è d'EGB, dels 13 i 14 anys. És un dia de retrobament funerari. **David Bowie** i **Peter Gabriel** van ser els primers músics que ens van cridar l'atenció."

Jaume Pla (Mazoni): "**Bowie** porta la música a un nivell més estètic fins a englobar-la en altres disciplines i conceptes, amb els seus alteregos que es fabricava ell mateix. Passa la música a un altre nivell. Hi ha molta part estètica tant visual com conceptual, imaginant tota una història al voltant. L'últim disc, *Blackstar*, l'he d'escoltar més, però arriba fins i tot a conceptualitzar la mort. La música era més que música amb ell, que hi va afegir altres components dels quals ha begut molta gent. No existiria **Marilyn Manson** sense l'imaginari de **David Bowie**, per posar un exemple. Els dos àlbums que he escoltat més d'ell són *Ziggy Stardust and the Spiders from Mars* i *Hunky Dory*. I cançons? 'Heroes', 'Space Oddity', 'Ashes to Ashes'... multitud de cançons. Jo diria que la nostra versió de **Mazoni** de 'Suffragette City' ve de la meua època a **Holland Park**, d'un homenatge que van dirigir artísticament els **Sidonie**. Hi vam fer també 'Starman'. Una curiositat és que la meua generació no teníem aquests Youtube que et diuen els acords de les cançons; trobar els acords et suposava moltes proves, i recordo quan vaig saber fer amb el piano 'Life on Mars?', l'emoció que vaig tenir! De **David Bowie** en vaig treure molts, d'acords de cançons".

Marc Ros (Sidonie): "El novembre de 2002 vam organitzar a la Bàscula un homenatge al **David Bowie** dels anys setanta: *Els grups de Barcelona es maquillen de Ziggy Stardust*. Hi van participar, entre d'altres, **Àlex Torió**, **Carrots**, **Fine!**, **Holland Park** i **Möno**. Per a **Sidonie**, **Bowie** juntament amb **The Beatles** és l'artista més important del segle XX. I no només musicalment, perquè ha influït també en la moda i les arts. Ha deixat la seva empremta. Potser **Bruce Springsteen** i **Madonna** tenen els seus fans, però qualsevol artista ha de passar per **Bowie** si vol saber què és ser en un escenari. Amb **Sidonie** n'hem tocat molts cops cançons en directe: 'Rebel Rebel', 'Space Oddity', 'Star' o 'Hang on to Yourself'. **Bowie** és a **Sidonie** des del principi: quan vaig penjar el cartell per buscar bateria al qual només va respondre l'Axel Pi, ja hi posava com a primer referent en **Bowie**. També toquem 'Heroes' com a himne d'amistat amb **La Habitación Roja** sempre que ens trobem compartint cartell en estivals. Fa uns anys vaig escriure un article per a la revista *Rolling Stone* sobre **David Bowie** que va ser publicat fins i tot a l'edició italiana de la revista".

Francesc Fàbregas (fotògraf): "Va ser el primer concert internacional que vaig veure. Era la primera vegada que viatjava a l'estranger amb l'amic **Àngel Casas** per cobrir un concert, el de **David Bowie** a París, l'abril de 1976 per a la revista *Vibraciones*. Aleshores ja no volien fotògrafs, però en Lenoir ens ho va gestionar: veníem de Barcelona i llavors no era gaire habitual desplaçar-se per cobrir concerts, així que la mànager hi va intercedir en positiu. Ens van deixar fer fotos en dues o tres cançons. Després l'he vist igual que el també fotògraf Xavi Mercadé als concerts del Doctor Music, el Miniestad i l'Estadi Olímpic".

Al número 23 d'*Enderrock* (pàgines 24-25, març 1997), Xavi Mercadé va dedicar dues pàgines i una columna-carta a parlar del mestre **Bowie** en el seu cinquantè aniversari.